

Dreyer i 100 år

Den 3. februar 1889 blev Carl Theodor Dreyer født i København.

Eller måske var det – som Martin Drouzys biografi har fastslået – mere korrekt at omtale den nyfødte som Karl Nilsson. Under alle omstændigheder er det 100 år siden dansk films største kunstner for første gang så verdens lys.

I sine sidste år forekom han nok som en helt anakronistisk skikkelse i tidens filmkultur, og ved sin død i 1968 var han forlængst en etableret klassiker. Nu, i hundredåret, er interessen for ham større end nogensinde. Udenlandske cinemateker kappes om at vise filmene, udstillinger, konferencer og særarrangementer centreret om ham finder sted, og den akademiske verden gør sit bedste for at lodde dybderne i mesterens stille vande.

Som en markering af jubilæet har Kosmorama valgt at bringe en række bidrag, der fra forskellige positioner ser på Dreyer. Først en bred gennemgang fra Edvin Kau, der giver en forsmag på den store Dreyer-bog, han udsender her til foråret.

Dernæst eksempler fra den yngre akademiske research i udlandet med bidrag fra amerikansk, spansk og norsk Dreyer-forskning. Et dansk bidrag ser på Dreyers Jesus-projekt i anledning af Scorseses nylige Kristus-film.

Og endelig bringer vi to danske instruktørers kommentarer til deres ældre kollegas jubilæum.

Dreyer kan række tunge, så meget han vil. Den stiltfærdige dansker, der dyrkede filmen som sin eneste lidenskab, kan stadig tryllebinde og provokere.

